

at dens Fremkomst nu maa bidrage til, at den adaare bliver bragt til endelig Afslutning. Jeg beklager rigtignok den Slutningsudtalelse, der kom frem fra den ærede Minister, thi hvis den skal forstaas aldeles bogstaveligt, maa jo ethvert Saab om, at han i en nær Fremtid paany vil interessere sig for denne Sag, være affaaeren. Den ærede Minister sagde nemlig, at han nu havde gjort, hvad der for ham var at gjøre i denne Sag, og at han derfor overlod den til Thingets Afgjørelse; dersom man nu ikke her vilde gaa ind paa den Ordning, han foreslog, maatte han for Fremtiden vise de Klager, der kom til ham fra Lolland og Falster, hen til os. Jeg vil dog, som sagt, haabe, at den ærede Ministers Ord ikke skulle tages aldeles bogstaveligt; thi Enhver, der endog blot en eneste Gang er kommen i Berøring med Doversartsforholdene ved Masnedfund, vil vistnok have overbevist sig om, at den Forbindelse, der nu finder Sted mellem den sjællandske og den lolland-falsteriske Bane, er saa utilstrækkelig, at den maa kaldes fuldstændig utilidsvarende. Det lille Dampskib, som gaar mellem Masnedfund og Drejøved, er ikke stort større end en af vore gode store Fisserbaade, kun at det jo rigtignok drives ved Damp, men det er dog i højeste Grad utilstrækkeligt. Det kan til Nød tjene til at oversføre de Personer, som reise ad denne Route, skjøndt det ofte er vanskeligt nok og man reiser høist ubekvemt der. Ganste vist kan man sige, at man dog reiser meget bedre end tidligere, det er sandt, men Fordringerne til Bekvemmelighed ere ogsaa stegne i en betydelig Grad, saaledes at man nu maa kunne fordrø Mere end tidligere. Hvad Godstrafiken angaar, er den omtrent fuldstændig standstødt, paa Grund af, at Dampskibet er utilstrækkeligt til at oversføre selv den jævne Trafik. Derfor vilde saavel de, der skulle affende, som de, der skulle modtage Gods, ikke ubætte sig for denne Standsning i Doversærsløen, og for de mange Ulemper, der er tilstede ved Affendelsen og Modtagelsen af Gods. Der er fremkommet Klager fra Befolkningen derovre, baade i offentlige Blade og, som jeg antager, til den høitærede Minister, og disse Klager ere efter min Overbevisning fuldkomment berettigede. Naar man ser hen til de store Befolkninger, der ere anvendte paa kostbare Jernbane- og Havnearlæg f. Ex. i Sylland, kan man virkelig ikke undre sig over, at der ovre paa vore frugtbare Der gjør sig den Stenning gjældende, at vi ere bleone lidt stedmoderligt behandlede med Hensyn til Forbindelsen med det øvrige Land. Det er ingenlunde, fordi vi misunde Sydterne; vi finde det tværtimod fuldkommen rigtigt og stemmende med, hvad der bør gjøres for Landets almindelige Opkomst, men vi fordrø kun, at man ogsaa laaner et villigt Øre til, hvad der kan tjene vore Interesser. Jeg havde oprindeligt opfattet den ærede Ministers Forslag om en Dampfærge saaledes, at det var Meningen, at

den sjællandske Jernbane skulde forlanges ud over Masnedb med et Havnearlæg der for Dampfærger, men det lader nu til, at den høitærede Minister mener, at dette vil være vanskeligt at opnaa. Jeg haaber imidlertid, at han vil have sin Opmærksomhed særlig henvendt derpaa, thi paa en saadan Forlængelse vil det navnlig bero, om Dampfærgerne skal kunne stifte den virkelige og tilsigtede Nytte. Jeg tror, at den Rentegaranti, som Staten vil komme til at yde, vil vinde ind til Intet, thi det vil efter min Overbevisning ikke være mange Aar, før den Lolland-Falsteriske Jernbane som Følge af en saadan Forbindelse vil kunne bære sig selv. Jeg maa ogsaa gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at Staten ikke, saa vidt mig bekendt, har ydet en eneste Skilling til den Lolland-Falsteriske Bane, og jo heller ikke vil kunne komme til at yde Noget, før Forstærkningsfonden er brugt. Befolkningen derovre maa altsaa virkelig have et Krav paa, at der tages noget Hensyn til dens Interesser.

G. Petersen: Af Finantslovsforslaget og Vædringsforslaget under Nr. 69 med dertil hørende Bemærkninger ser man — det skal jeg villig erkjende — at Marineministeriet gjør alt Muligt for Fyrvesenets Fremme, men jeg har dog modtaget Anmodning om at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa en Mangel i den Henseende, der anses for temmelig følelig, nemlig en Mangel paa Fyr ved Dueodde paa den sydpøstlige Del af Bornholm. Naar vore Søfarende komme Øst fra, er der ved den nordlige Side af Bornholm størst fortrinlig og godt for de nødvendige Midler til at finde Veien. Der har man Fyrene paa Christiansø, ved Hammershus og paa den svenske Kyst ved Sandhammeren, foruden Falsterbo Fyrskib, men derimod er der paa den sydlige Kyst af Bornholm aldeles ingen Veiledning for vore Søfarende. Deraf følger, at en stor Mængde Skibe strandre paa Kysten ved Nersø, hvorved baade Mennekeliv og kostbart Gods gaa tabt. Der er tillige den Omstændighed, at der mellem den nordlige Side af Bornholm og den svenske Kyst kun er en Strækning af 4—5 Mil, og der er, navnlig med vestlige Storme, en meget stærk Strøm, hvorved Krydsningen for Fartøier bliver særdeles vanskelig, men mellem den sydlige Side af Bornholm og den preussiske Kyst er der derimod 10—12 Mil med saa godt som ingen Strøm, og her er altsaa et udmærket Krydsfarvand. Desuden er dette jo ogsaa den nærmeste Veien til Königsberg og Danzig Øst fra, medens derimod nu de fleste, saalænge Bornholms Sydkyst ligger aldeles blottet for nogenformelt Hjælp for de Søfarende, maa søge Nord om Bornholm og saaledes gjøre Veien længere. Der gaar imidlertid, som den høitærede Marineminister maaffe erindrer, en Grund ud fra den sydlige Del af Bornholm, og paa den preussiske Kyst ligger der